

**ДОВАТЕК
К СЕСТЕ КАРТАНА СООКА**

JEAN GIRAUDONX

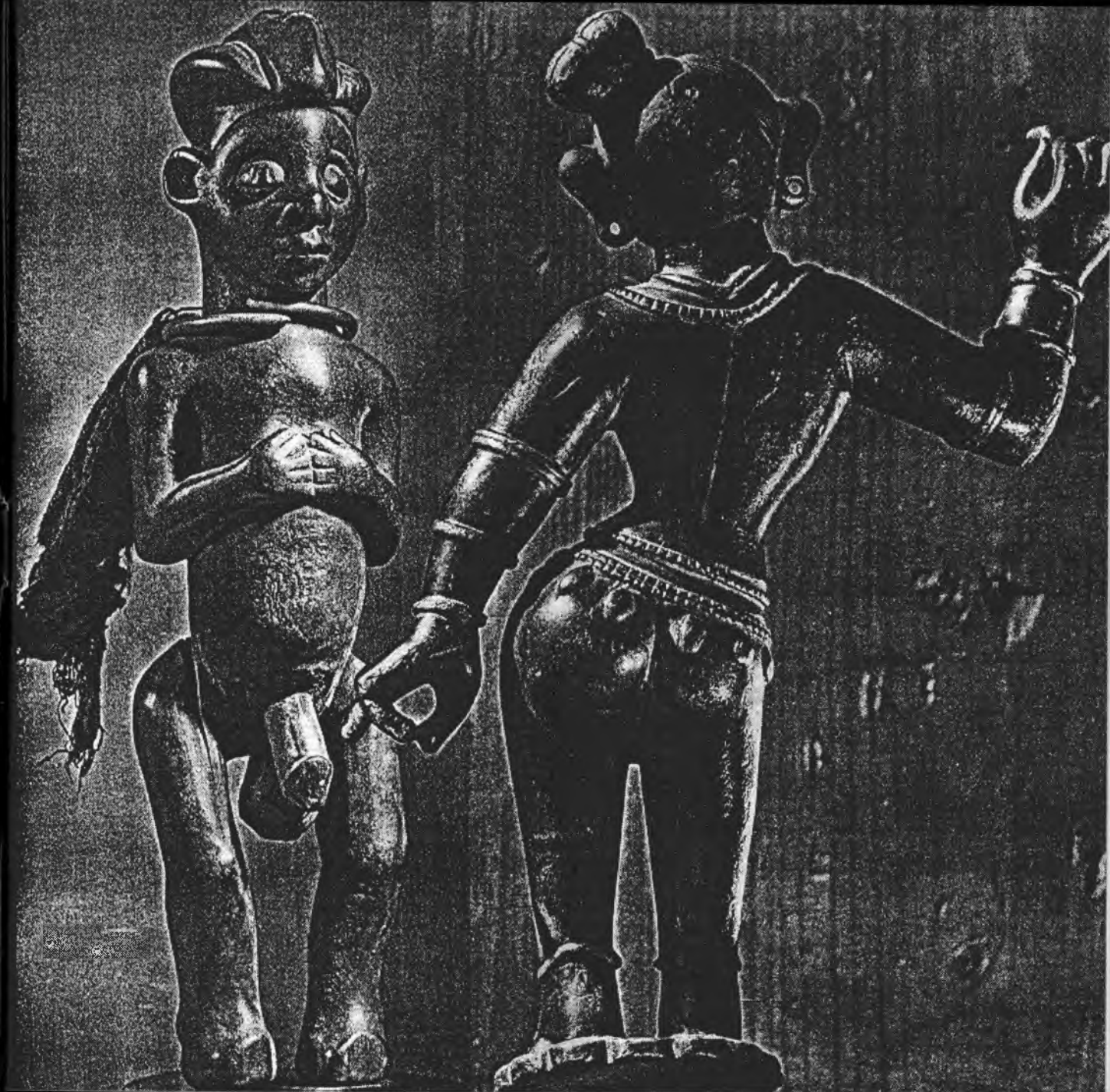
DIVADLO PETRA BEZRUČE

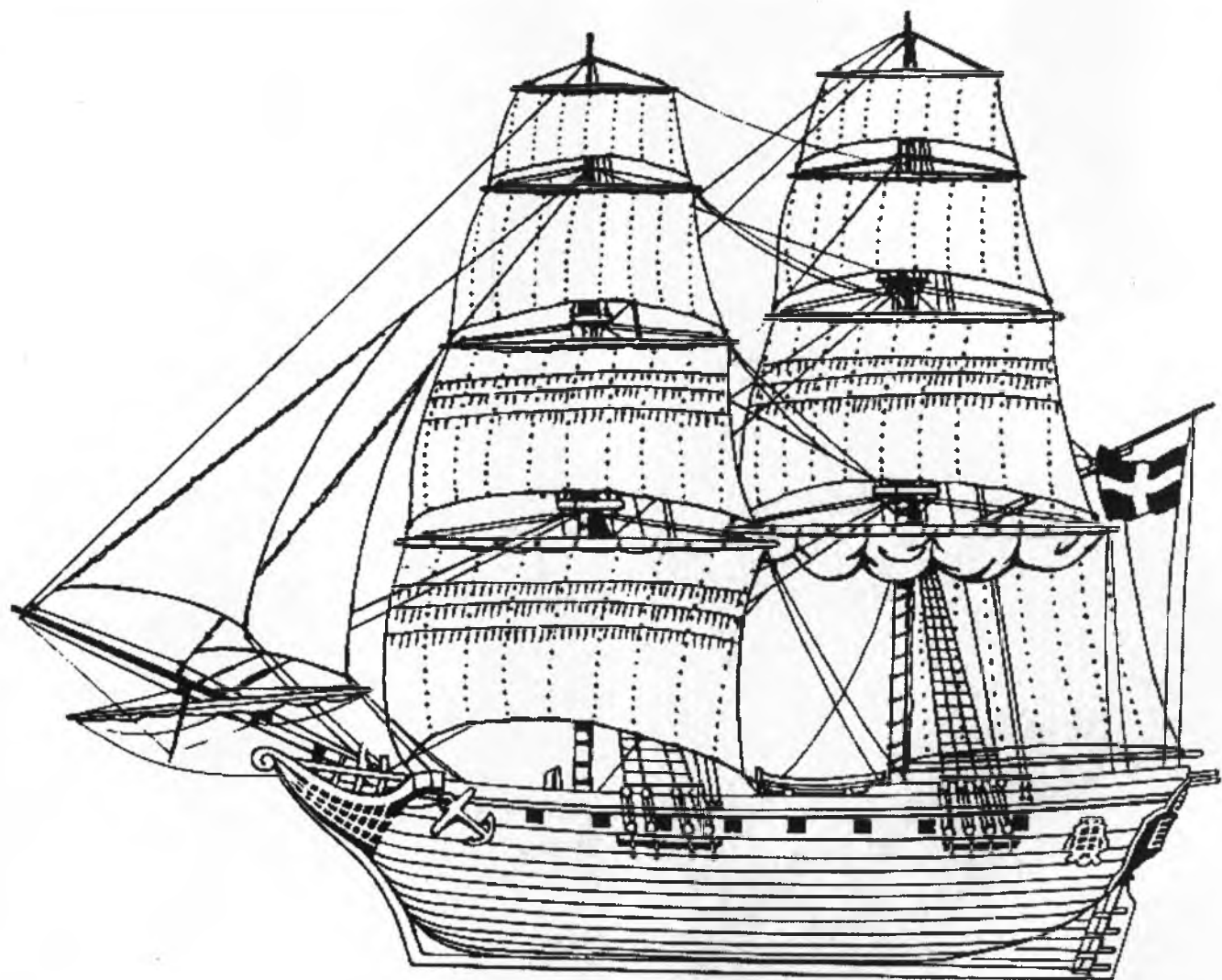
JEAN GIRAUDOUX

DODATEK
K CESTĚ
KAPITÁNA
COOKA

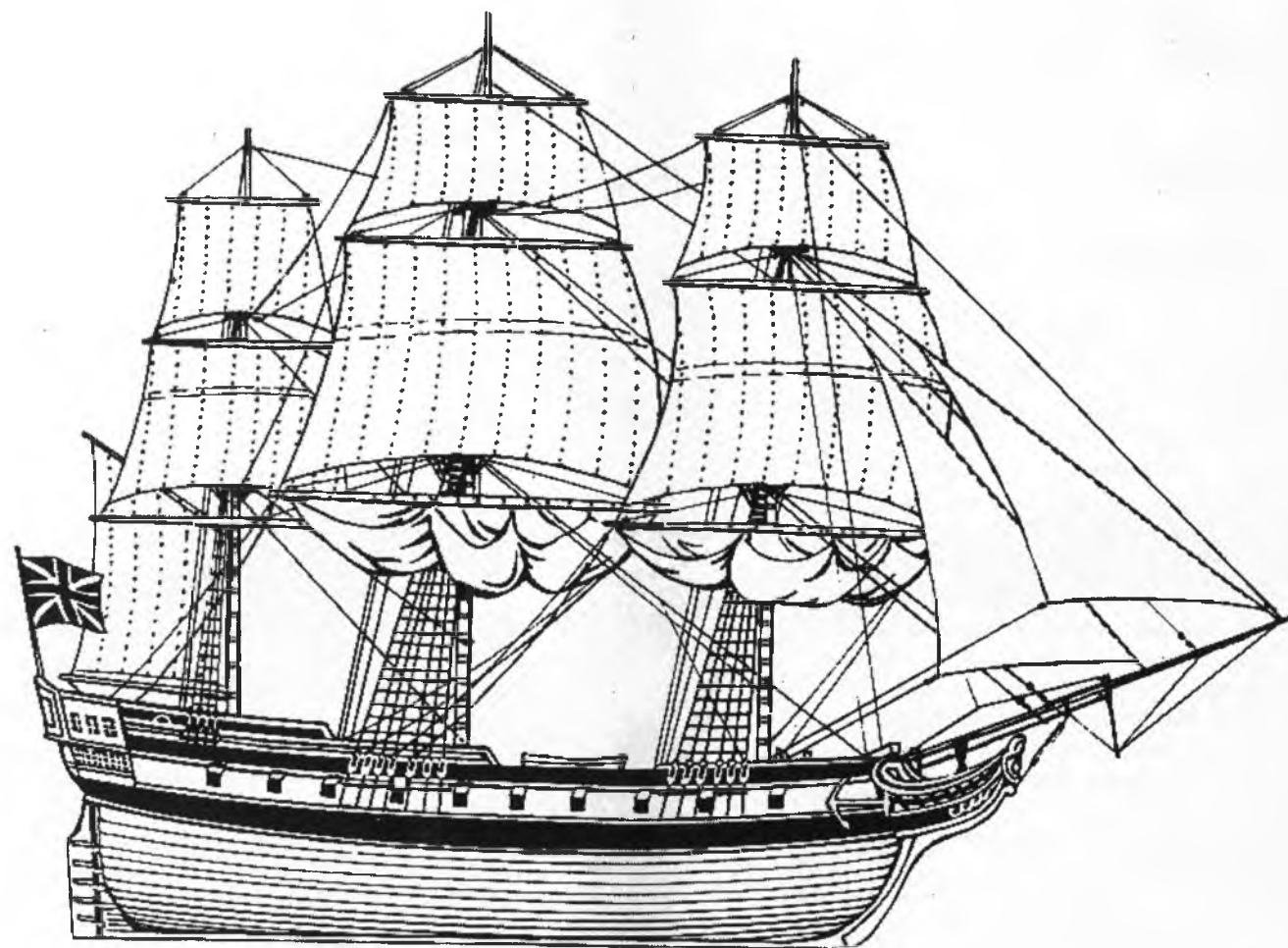
REŽIE: JOSEF JARŮK

ČESKÁ PREMIÉRA

**ČESKÁ PREMJÉRA
V PÁTEK 27. ŘÍJNA 1995
V 19.00 HODIN.**

**PATRON PREMJÉRY:
ING. MILAN HAVELKA,
ŘEDITEL POBOČKY
KOMERČNÍ BANKY, A.S. OSTRAVA**

JEAN GIRAUDOUX : DODATEK K CESTĚ KAPITÁNA COOKA

PŘEKLAD :

REŽIE :

VÝPRAVA :

HUDBA :

POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE :

ÚPRAVA A DRAMATURGIE :

ALEXANDER JERIE

JOSEF JANÍK

MARTA ROSZKOPFOVÁ

MILAN BÁCHOREK J.H.

PAVEL NEČAS J.H.

PETRA KOHUTOVÁ

OSOBY A OBSAZENÍ :

KRÁLOVSKÝ PORUČÍK

SOLANDER, LODNÍ UBYTOVATEL

MR.BANKS, PŘÍRODOVĚDEC

A VYCPAVAČ COOKOVY VÝPRAVY

MRS.BANKSOVÁ

SULLIVAN, BUBENÍK

UTURU, NÁČELNÍK

MATAMUA, UTURŮV BRATR

UTURŮV MLADÝ STRÝC

AMARURA, UTURUOVA MLADÁ TETA

POMARETOOTA, UTURUOVA MANŽELKA

TAHIRIRI, UTURUOVA DCERA

VAITYRU, UTURŮV SYN

VALAO, DOMORODEC

DOMORODCI

DOMORODKA

PAVEL HANDL

VLADAN TOMEČEK

JOSEF NOVÁK-WAJDA

MILUŠE HRADSKÁ

LADISLAV BRÜCKNER

VÍTĚZSLAV KRYŠKE

JAN MAZÁK

ZDENĚK HRABAL

PETRA LHOTSKÁ NEBO ŠÁRKA HRABALOVÁ

KATEŘINA KREJČÍ

LUCIE FINKOVÁ

DANIEL ZAORAL

RADIM SEIDEL

PRACOVNÍCI JEV.TECH. J.H.

SYLVIE KAMÍNKOVÁ J.H.

INSPICE:

NÁPOVĚDA:

VĚRA KRYŠKOVÁ

JIŘINA ČÍŽKOVÁ

JEAN GIRAUDOUX A JEHO SVĚT

"Protože od smrti Jeana Giraudoux uplynulo trochu víc než dvacet let a není tedy osvědčeným klasikem, patří mezi ty dramaturgicky zrádné autory, u nichž nelze zjistit alespoň stoletou klasičnost, jež opravňuje k uvedení bez očekávaného 'proč' ze strany kritiky."

V roce 1966 komentoval dramaturg Jindřich Plachý tímto způsobem uvedení Giraudouxovy hry "Bláznivá ze Chaillot" v Národním divadle.

Na sklonku roku 1995 nezbyvá, než jeho komentář poopravit v tom smyslu, že od Giraudouxovy smrti uplynulo něco málo přes padesát let - jinak se ve vztahu k jeho tvorbě jak ze strany kritiky, tak ze strany dramaturgů nic nezměnilo. U nás byl hrán velmi málo (z jeho šestnácti her se dočkalo uvedení pouhých šest v přibližně patnácti divadlech), a třebaže se tento fakt dal před rokem 1989 vysvětlovat negativním postojem představitelů komunistické moci, ani po revoluci nedostala jeho tvorba takový prostor, jaký by si zasloužila.

(Mimochodem, premiéra "Bláznivé ze Chaillot" v roce 1948 v brněnském Divadle bratří Mrštíků byla zcela odmítnuta, protože - jak napsal jeden z kritiků - "smečku vykořisťovatelů nezahubí silný jedinec nebo dynamický kolektiv, ale čtyři bláznivé ženské". Ještě o více než dvacet let později, roku 1971, se o téže hře uvedené v tomtéž divadle psalo jako o špatné, protože neobsahující "řešení pro praxi", ale alespoň se jí už přiznávala jistá dávka jímavosti.)

Narozen r.1882 v Bellaku, strávil valnou část dětství v malých francouzských městech ("Nebyl jsem nikdy mihn než pětistícinou každého z těch lidských společenství, v nichž jsem žil, a dvakrát jsem byl mihn než tisícinou. Už to zajišťuje dítěti jistý formát a víc důvěry do života," napsal o tom později.) . Absolvoval École Normale Supérieure (což je francouzská obdoba naší pedagogické školy) a současně filozofii, strávil dva roky na stipendijním pobytu v Mnichově, ukončil vyšší stupeň germanistického studia, v rámci studijních cest projel celou Itálii, Bosnu a Hercegovinu a Německo a rok byl ve Státech lektorem francouzštiny na Harvardské univerzitě. V letech 1908-1910 spoluredigoval beletristickou část deníku Le Matin a posléze vstoupil do diplomatických služeb, kde působil, s výjimkou válečných let, až do r.1940. První světovou válku strávil na východní frontě, byl raněn a vyznamenán Řádem Čestné legie. Ve státní službě a v rámci přednáškových turné procestoval prakticky celý svět, ovládal několik jazyků a velice snadno si získal jméno jako vynikající prozaik a posléze - třebaže první hru napsal v šestačtyřiceti letech - i jako dramatik a divadelník (spolupracoval se světově proslulým režisérem Louistem Jouvetem; r.1936 mu bylo nabídnuto místo ředitele Comédie Française, které však odmítl). Za druhé světové války byl jmenován generálním komisařem Válečné informační služby, jehož se vzdal r.1940 po porážce Francie. Zbytek života strávil v Cussetu, zemřel r.1944 po návratu z matčina pohřbu v Paříži v hotelu de Castille (rue Cambon).

Celoživotním tématem jeho přednášek bylo srovnávání francouzského a německého životního stylu a pohledu na život (to bylo také hlavním motivem jeho románu a zároveň prvního dramatu "Siegfried a

Limuzínsko"). Svědčí to, podle mého názoru, o velkém smyslu pro kontrastní světy, který osvědčil i ve své dramatické tvorbě. Své hry psal obvykle na základě starších látek, ať už antických (Amfitryon 38, Trójská válka nebude, Nová Elektra), biblických (Judith, Píseň písní) či pohádkových (Ondina - často srovnávaná s naší Rusalkou - podle pohádky La Motte Fouquého). Jeho dramata - přesto, že se řadí mezi tzv. "dramata myšlenek", tedy uvádějící na jeviště společenské a mravní problémy především skrze slovo - mají téměř přesný půdorys amerického modelu muzikálu : často silný příběh, dva světy, stojící v přímém kontrastu proti sobě, atmosféra na hranici sentimentu, hlavní hrdina řešící vnitřní konflikt (u Giraudoux, pravda, ne tak často milostného rázu jako v muzikálu), komické alter ego hlavního hrdiny, atd.

Jen pro příklad, toto jsou děje některých z jeho dramat.

Svět božský a svět lidský. Bůh Zeus, známý svými zálety, si činí nároky na ženu krále Amfitryona. Podaří se mu ji získat teprve ve chvíli, kdy na sebe vezme podobu jejího manžela. Když tato skutečnost vyjde najevo, je překvapen tím, že ji jeho božství vůbec nezajímá - jde jí jen o dítě, které má porodit. (Amfitryon 38)

Svět lidský a svět nadpřirozených bytostí. Dcera vodního krále, vychovaná prostými rybáři, se zamiluje do rytíře. Její otec jí dovolí si ho vzít, ale pouze pod podmínkou, že v případě, že ji rytíř přestane milovat, zemře. Rytíř podlehne nové lásce, skutečně umírá a rusalka ztrácí paměť. (Ondina)

Svět lidský a svět záhrobní. Dívka Isabela svádí vnitřní boj mezi pozemskou láskou ke svému milenci a stínem, který ji láká do záhrobí. (Intermezzo)

Svět mocných a svět slabých. Mnoho let po zavraždění svého otce Agamemnova se vrací Orestés, aby pomstil jeho smrt a zabil vrahy, svou matku a jejího nového manžela. Jeho sestra Elektra je mu při tom nápomocna. (Nová Elektra)

Svět majetných a svět čistých. Čtyři staré dámy, považované obecně za bláznivé, se doslechnou, že "zlí kapitalisti" objevili ložisko ropy a pracují na tom, aby ji dostali, navzdory tomu, že mohou zničit město. Povolají si na pomoc přátele, vesměs lidi ze dna společnosti, a město zachrání. (Bláznivá ze Chaillot)

"Dodatek k cestě kapitána Cooka" zaujímá v Giraudouxově tvorbě zvláštní místo. Napsal ji r.1935 současně s hrou "Trójská válka nebude". V našich poměrech a v dnešní době ji samozřejmě nevnímáme jako v době jejího vzniku - tehdy znamenala pravděpodobně varování před možností uzurpace jednoho státu druhým či vyřizování si účtů Giraudouxem jakožto francouzským občanem s anglickým národem. Vnímáme ji především jako výpověď o setkání dvou světů, světa řádu a morálky, často falešné, se světem přírodní čistoty, a o tom, kterak a v jakém smyslu se tyto dva světy ovlivňují. V našem dramaturgickém plánu zaujímá nesporné místo jako pokus o prezentaci a přehodnocení příběhu, který má v mnohém parametry romantické "story".

Petra Kohutová

DÍLO JEANA GIRAUDOUXE

Proza :

Malé městečko (Provinciales, 1909) - sbírka povídek
Škola lhostejných (L'École des Indifférents, 1911) - román
Čtení pro stín (Lectures pour une ombre, 1917) - válečná próza
Šimon patetik (Simon le Pathétique, 1918) - román
Amica Amerika (1919)
Elpenor (1919) - román
Rozkošná Klio (Adorable Clio, 1920) - válečná próza
Zuzanka a Tichý oceán (Suzanne et le Pacifique, 1921) - román
Siegfried a Limuzínsko (Siegfried et le Limousin, 1922) - román
Dívka na území mužů (Juliette au pays des Hommes, 1924) - román
Bella (1926) - román
Eglantine (1927) - román
Příběhy Jeronyma Bardinioho, překládané také jako Dobrodružství odvahy (Aventures de Jérôme Bardini, 1930) - román
Studie o Racinovi (1930)
O soudobém divadle v Německu a ve Francii (1931) - přednáška
Citová Francie (La France sentimentale, 1932)
Zápas s andělem (Combat avec l'ange, 1934) - román
Patero pokušení Jeana de La Fontaine (Les cinq tentations de La Fontaine, 1938)
Volba vyvolených (Choix des Élués, 1939) - román
Plná moc (Pleins Pouvoirs, 1939) - politické přednášky
Literatura (Littérature, 1941) - autobiografie

Dramata :

Siegfried (1928) - dramatizace vlastního románu
Amphitryon 38 (1929) - komedie; přesně osmatřicátá verze zpracování antického mýtu o střetu věcí božských a lidských
Judith (1931) - tragédie; adaptace biblického příběhu
Intermezzo (1933), u nás uváděné také jako Isabela na rozcestí - komedie o ženě váhající mezi světem živých a světem mrtvých
Tessa (1935) - úprava hry Margaret Kennedyové a Basila Deana
Trójská válka nebude (La guerre de Troie n'aura pas lieu, 1935) - hra

Dodatek k cestě kapitána Cooka (Supplément au voyage de Cook, 1935) - aktovka
Nová Elektra (Électre, 1937) - hra podle Euripidovy tragédie o střetu mocných se zdánlivě bezmocnými
Pařížské improvizace (L'Impromptu de Paris, 1937) - aktovka
Píseň písní (Cantique des Cantiques, 1938) - aktovka
Ondina, překládaná také jako Undina či Rusalka (Ondine, 1939) - hra podle pohádky La Motte Fouquého
Apollón z Bellacu (L'Apollon de Bellac, 1942) - aktovka
uvedená Jouvětovou společností v Rio de Janeiro, v Paříži uvedená až r.1947
Sodoma a Gomorra (Sodome et Gomorrhe, 1943) - hra na biblické téma
Bláznivá ze Chaillot (La Folle de Chaillot) - nalezená v pozůstalosti, uvedená v pařížském divadle Athénée r.1945
v Jouvětově režii a s Marquerite Moreno v titulní roli
Pro Lukrécii (Pour Lucrece) , u nás uvedeno jako Souboj andělů - nalezeno v pozůstalosti, pařížská premiéra 1953

Filmové scénáře :

Vévodkyně de Langeais (La Duchesse de Langeais, 1942)
Andělé hříchu (Les Anges du Péché, 1944)

Střípky z Giraudoux

"Jsou národy, které sní, pro ty, které nesní, zbývá divadlo."

"Slovo rozumět na divadle neexistuje. Opravdový divák nerozumí, ale spolucítí. Divadlo není poučkou, ale podívanou, není lekcí, ale filtrem. Má vstupovat spíš do naší fantazie a do našich smyslů než do našeho rozumu."

"Divadlo je jedinou formou mravní a umělecké výchovy národa. Je jediným večerním kursem pro dospívající a starce, jediným prostředkem, v němž obecenstvo, jak nejprostší, tak nejvzdělanější, se střetává s nejvznešenějšími konflikty."

Střípek o Giraudouxovi

"Navzdory všem letadlům byl Giraudoux jedinou lidskou bytostí této doby, která mohla létat."

(Edouard Herriot)

V chatrči vládlo nejhlubší ticho. Purcell se rozpomněl, že stolování je pro Tahitiány zaměstnáním tak příjemným, že už k němu není třeba ničeho dalšího. Jak tak pohodlně seděl ve stínu chatrče a slunce mu hladilo chodidla, naplnil ho nesmírný pocit svěžesti a klidu. Svět byl uspořádán, jak to má být: před ním Otú a Mehani, Ivoa v koutku jeho pravého oka, nahýbající se, aby mu svými vlasy lehce hladila tvář. Hleděl na své přátele a byl naprosto šťasten. S jakou něhou se na něho dívají! Jaký klid vyzařuje z jejich duší! Napadlo ho, že na tenhle okamžik nikdy nezapomene, ale vtom jím projela ostrá čepel lítosti, jako by chvíle, kterou právě prožíval, byla už u konce.

"Adamo!" řekl Mehani starostlivě. "Co je s tebou? Máš smutné oči."

"Jenom mne cosi napadlo, Mehani."

"Peritani! Peritani!" zvolal Otú, hroze svým dlouhým prstem před nosem, jako by už dávno věděl, že každý Peritani je prostě nenapravitelný. "Jez! Jez! Nesmíš tolik myslet hlavou!"

Purcell se usmál a sjel očima k rybě. Otú měl pravdu. Má-li být člověk šťasten, musí si svoje štěstí uvědomovat, ale ne příliš. Je třeba najít správnou rovnováhu. A být lživý sám k sobě. Vědět, že jsem šťasten, ale rozhodně si to nepřipouštět.

Vlahý voňavý větřík, přicházející od středu ostrova, zahýbal kokosovníky a Purcell viděl, jak se vrcholky palem vysoko nad chatrči vlní s lehkým chvěním jako vlasy. Rozkošnický nasál vzduch.

"Vůně Tahiti," řekl nahlas.

"Co je vůně Tahiti?" zeptala se Ivoa, opírajíc se mu oběma rukama o ramena.

"Květ tiaré."

"É Adamo, é!" řekla Ivoa, "vždyť na Tahiti je spousta jiných vůní. Vůně ibišku i vůně vavřínu, a také vůně velkého kapradí a tymiánu. A vůně jasmínu, svěží jako pleť nemluvnátka. A vůně, co přichází z horských plání, když fouká od kopců a bude pršet. To je vůně, při které se člověku chce pracovat."

Otú se rozesmál, natáhl před sebe své velikánské ruce, palec lehce odvrácený od ostatních prstů, dlaně téměř kolmo k zápěstí, zavrtěl hlavou a pravil:

"Když je člověk mladý, nesmí moc pracovat, Ivoa. Práce je zábavná, teprve když jsi stará a nic jiného tě už neláká."

(Robert Merle : Ostrov)

Nedávej ženám síly své, ani cest svých těm, kteréž k zahynutí přivodí krále.

Ženu statečnou kdo nalezne? Nebo daleko nad perly cena její.

Dověřuje se jí srdce muže jejího; nebo tu kořistí nebude nedostatku.

Dobře činí jemu a ne zle, po všechny dny života svého.

Hledá pilně vlny a lnu, a dělá šťastně rukama svýma.

Jest podobná lodi kupecké, zdaleka přiváží pokrm svůj.

Patrný jest v branách manžel její, když sedá s staršími země.

Síla a krása oděv její, nestará se o časy potomní.

Ústa svá otvírá k moudrosti, a naučení dobrotivosti v jazyku jejím.

Povstanouce synové její, blahoslavi ji; manžel také chválí ji.

Říkaje: Mnohé ženy statečně sobě počínaly, ty pak převyšuješ je všechny.

Oklamavatelná jest příjemnost a marná krása; žena, kteráž se bojí Hospodina, tať chválena bude.

(Kniha Přísloví)

*Zemřeš-li,
ptáci navždy ztichnou,
srdce tvé když zmlkne,
slunce přestane tu hřát...
Zrána jitřní radost
víc nezjasní mé oči...
Kol tvého hrobu pak rozkvetlé růže
svěsí a skloní své povadlé květy.
S tebou zemře krása,
má jediná láska.*

*Zemřu-li,
ptáci ztichnou jen na jeden večer,
zemřu-li,
tu pro jinou na mne zapomeneš.
Znovu radost žití
pak rozjasní tvůj pohled.
Zrána spatříš zas velikou zář
svítit na mém hrobě tisícem květů.
I beze mne oživne krása,
má jediná láska.*

(Jean Giraudoux : Tessa)

Ženo
Jsi ta posvátná
palma
A já si vybral tebe
Z toho co roste a
kvete
V rodné vesnici
eya bolo

Ženo
Ty je máš všechny v
moci
Pěšiny velké luny
A ty když tancuješ
bolo
A trochu se zavrtíš v
bocích
Bolobo šílí
ó eya bolo
Když tvoje kyčle vlní
Plným košíkem těla
Barvy života
ó eya bolo

Ženo!
Jdou dívky mají róby
Ukazují si prstem
Tvé sokyně se zlobí
A jsou ti po kotníky
Plivají když jsi přešla
A šuškájí:
Má něco víc než my?

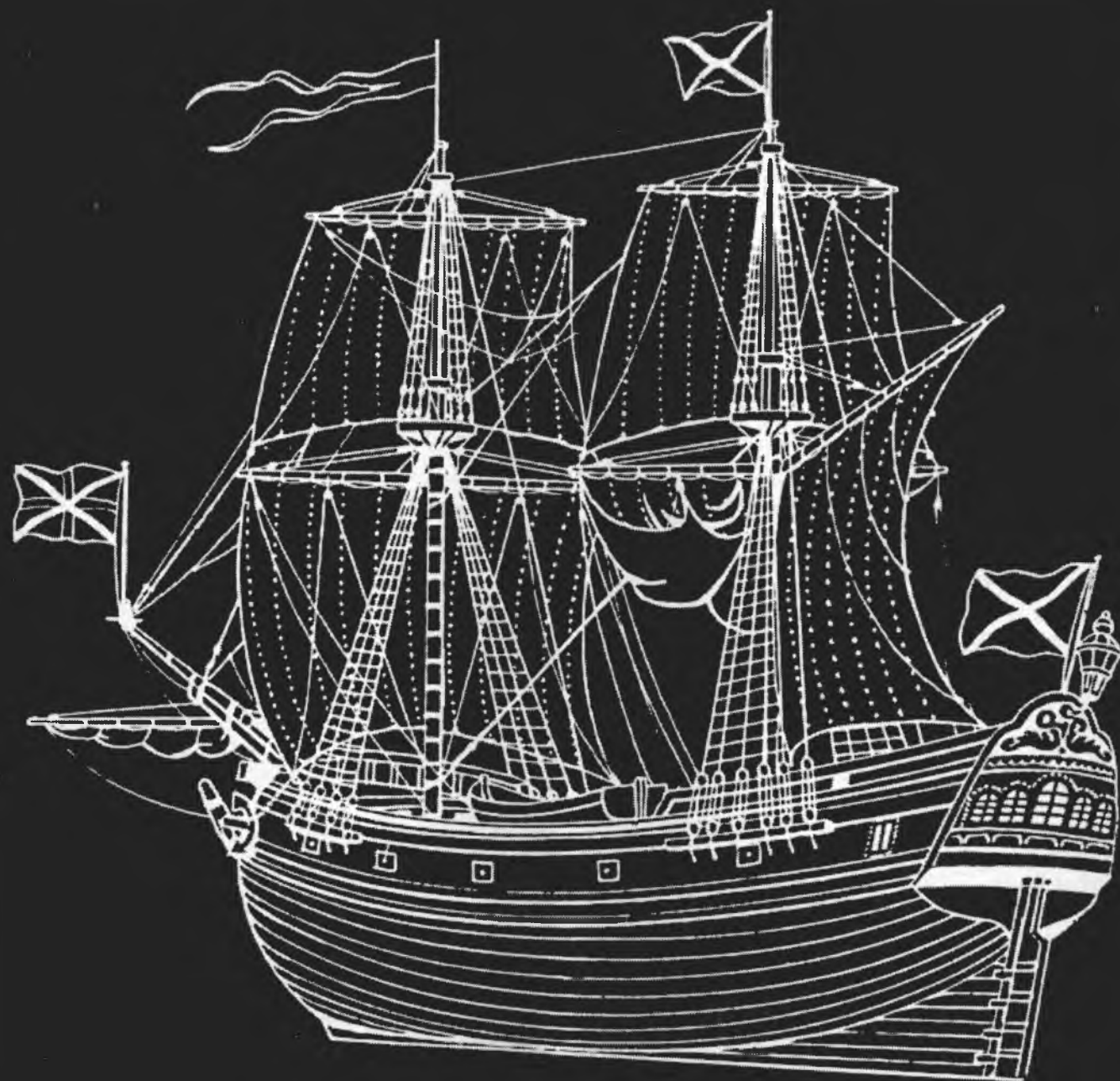
Když člověk pomyslí
Že jsou i takoví
Co by rozprodali
Tisíc hlav stáda
Jen aby ji měli
eya bolo

Ženo!
Já miluji tvůj pohled
Je jako když buš hoří
Mou vůli láme toužím
V chladném popelu
čekám
Přijdeš dnes večer
někam
Za starý baobab přijď
Černoško s ústy
dužin
Palmových ořechů ó
eya bolo

Jsi ta posvátná
palma
A já si vybral tebe
Z toho co roste a
kvete
Ty ženo v rytmu
Bolobolo
eya bolo!

(Píseň
kamerunských
domorodců)

CESTA KAPITÁNA COOKA S LODÍ ENDEAVOUR

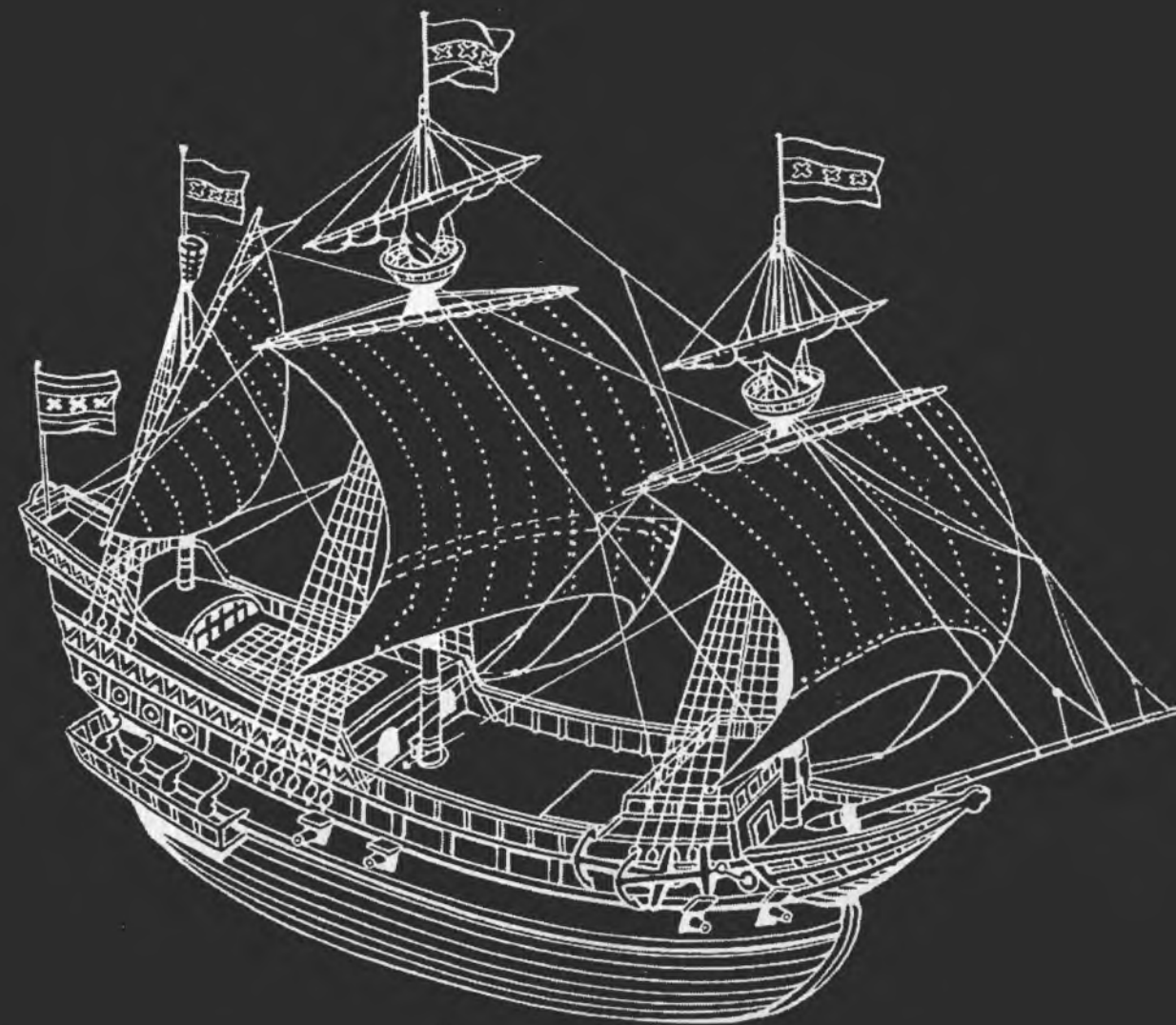
1768	26.SRPNA VYPLOUVÁ Z PŘÍSTAVU PLYMOUTH
1769	LEDEN : ENDEAVOUR OBEPLOUVÁ HOORNSKÝ MYS
13.DUBNA PŘISTÁVÁ NA TAHITI
7.ŘÍJNA PŘIPLouvÁ K NOVÉMU ZÉLANDU
1770	NA TŘI KRÁLE NAVŠTĚVUJE TŘÍKRÁLOVÝ OSTROV
11.LEDNA PŘIPLouvÁ K NOVÉMU ZÉLANDU
7.ÚNORA POJMENOVÁVÁ ÚŽINU MEZI OBĚMA VELKÝMI
OSTROVY NOVÉHO ZÉLANDU COOKŮV PRŮLIV
26.BŘEZNA ZAKONČUJE OBEPLUTÍ NOVÉHO ZÉLANDU
21.DUBNA DOSÁHL AUSTRÁLIE
11.ČERVNA ENDEAVOUR NAJELA NA KORÁLOVÝ ÚTES,
MUSELA BÝT ODTAŽENA DO ÚSTÍ ŘEKY - V TĚCHTO
MÍSTECH SE DNES NACHÁZÍ MĚSTO COOKTOWN
22.ZÁŘÍ ENDEAVOUR PŘIPLouvÁ K JÁVĚ A ZAKOTVUJE V
BATAVII (DNEŠNÍ DJAKARTĚ), KDE NEMOC ZKOSILA
MNOHO MUŽŮ LODNÍ POSÁDKY
1771	12.ČERVENCE SE VRACÍ DO BRITÁNIE

POSÁDKA LODI ENDEAVOUR

KAPITÁN JAMES COOK
PRVNÍ DŮSTOJNÍK ZACHARY HICKS
DRUHÝ DŮSTOJNÍK JOHN GORE
ČTYŘI PORUČÍCI
ČTYŘICET NÁMOŘNÍKŮ
DVANÁCT STŘELCŮ
TŘI DĚLOSTŘELCI
KUCHAŘ
DVA KUČTÍCI
TŘI OBCHODNÍCI
OSM SLUHŮ
CHIRURG
PLAVČÍK A POMOCNÍK CHIRURGA
TŘI TRUHLÁŘI
TŘI KOVÁŘI
JEDNA KOZA

EXPERTI KRÁLOVSKÉ SPOLEČNOSTI, ČLENOVÉ POSÁDKY LODI ENDEAVOUR

JOSEPH SAMUEL BANKS, BOTANIK A ZOOLOG
(POZDĚJŠÍ PREZIDENT KRÁLOVSKÉ SPOLEČNOSTI)
CARL SOLANDER, BOTANIK (PŮVODEM ŠVÉD)
ALEXANDER BUCHAN, MALÍŘ KRAJINÁŘ
SYDNEY PARKINSON, MALÍŘ KRAJINÁŘ
JOHN SPORING, VĚDECKÝ SEKRETÁŘ
CHARLES GREEN, ASTRONOM

Klub mecenášů :

**Komerční banka
Teplotechna Ostrava a.s.
Nová huť a.s.
Česká spořitelna a.s.
Union banka a.s.
SP Delta
Triumf**

**těžba surového dříví
pěstební práce
nákup a prodej
tel. kancelář Šenov:
069 / 6831387**

TEPLOTECHNA OSTRAVA
AKCIOVÁ SPOLEČNOST

PSČ 716 12, OSTRAVA 2, ŠENOVSKÁ 101

- ŽÁRUVZDORNÉ VYZDÍVKY VŠECH DRUHŮ
PRŮMYSLOVÝCH PECÍ A KOTLŮ
- STAVBY KOMÍNŮ A VĚŽOVÝCH VODOJEMŮ
- VÝSTAVBA KOKSÁRENSKÝCH BATERIÍ
- ZPRACOVÁNÍ PROJEKTŮ
- PORADENSKÁ SLUŽBA

TELEFON 6232146 TELEFAX 6232070

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

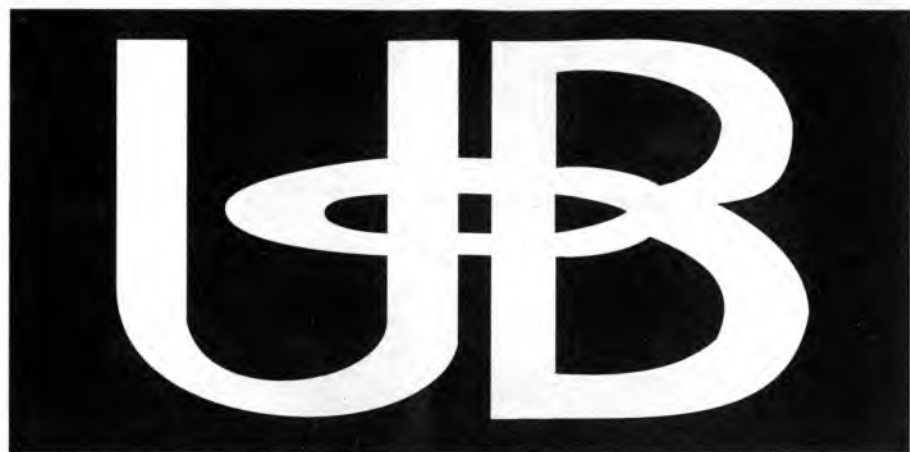
KVĚTINÁŘSTVÍ

**NATAŠA
MACHATÁ**

obchodní dům GLÓBUS
nám. SNP 3
Ostrava Zábřeh

PRODEJ:
ŘEZANÝCH A HRNKOVÝCH
KVĚTIN, KERAMIKY,
HNOJIVA, SEMEN

PROVÁDÍME VAZBU:
SMUTEČNÍ
GRATULAČNÍ
SVATEBNÍ

Union banka a.s.

ČASOPIS PRO KULTURU,
PROGRAM A REKLAMU

100.000 VÝTISKŮ ZDARMA DO OSTRAVSKÝCH DOMÁCNOSTÍ

NOVÁ HUŤ, a. s.

KOMERČNÍ BANKA a.s.

POBOČKA OSTRAVA

kostýmy vyrobila firma **MADO** - *vedoucí Marie Dopitová*
scénu vyrobila firma **PROTO** - *vedoucí Pavel Laboň*
jevištní mistr - *Jan Barták*
mistr osvětlení - *Jiří Kos*
mistr zvuku - *Pavel Gierl*
vlásenky - *Jarmila Oboráková*
garderoba - *Dana Sladká, Jana Lhotská*
rekvizity - *Sylvie Kamínková, Žofie Matějková*

PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK:

**DIVADLO
PETRA
BEZRUČE**

702 00
OSTRAVA
tř. 28 října 120

tel./fax: 069 / 23 25 21, 23 24 36

FAVORIT
CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Nádražní 33, Ostrava 1, 702 00
TEL.: 069 / 23 28 14, 23 69 89
FAX: 069 / 23 68 22

Práva k překladu díla zastupuje AURA-PONT,
divadelní a literární agentura, spol. s r.o., Radlická 99, Praha 5